

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА 79/7/ЕИО

от 19 декември 1978 година

относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност и по-специално член 235 от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент²,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет³,

като има предвид, че член 1, параграф 2 от Директива на Съвета 76/207/ЕИО от 9 февруари 1976 г. относно

прилагането на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до

работа, на професионалната квалификация и развитие и на условията на труд⁴, предвижда, с

оглед постепенното прилагане на принципа на равното третиране в сферата на социалното осигуряване, Съветът да приеме, въз основа на предложение на Комисията, разпоредби, които да определят именно неговата същност, значение и обстоятелствата, при които се прилага; като има предвид, че Договорът не предоставя специфични правомощия за тази

¹ ОВ N C 34, 11.12.1977г., стр. 3

² ОВ N C 299, 12.12.1977г., стр. 13

³ ОВ N C 180, 28.7.1977г., стр. 36

⁴ ОВ N L 39, 14.2.1976г., стр. 40

цел;

като има предвид, че принципът на равното третиране в сферата на социалното осигуряване следва първо да бъде приложен в правните системи, които осигуряват закрила срещу рисковете болест, инвалидност, старост, трудова злополука, професионални заболявания и безработица, както и в разпоредбите, отнасящи се до социалното подпомагане дотолкова, доколкото те са предназначени да допълнят гореспоменатите системи или да ги заменят;

като има предвид, че прилагането на принципа на равното третиране в сферата на социалното осигуряване не накърнява разпоредбите относно закрилата на жените по време на майчинство; като има предвид, че в това отношение държавите-членки могат да приемат специфични разпоредби, предназначени за премахването на случаите на неравно третиране на жените,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Настоящата директива има за цел постепенното прилагане в сферата на социалното осигуряване и на другите елементи на социалната закрила, предвидени в член 3, на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване, наричан по-долу " принцип на равното третиране ".

Член 2

Настоящата директива се прилага по отношение на трудоспособното население-включително на лицата, които работят на свободна практика, на наетите работници и на лицата, които работят на свободна практика, и които са прекъснали дейността си поради заболяване, злополука или принудителна безработица и на лицата, търсещи работа, както и по отношение на работещите, на свободна практика, пенсионери или инвалиди.

Член 3

1. Настоящата директива се прилага:

а) в правните системи, които осигуряват закрила срещу следните рискове:

- болест,
- инвалидност,
- старост,
- трудови злополуки и професионални заболявания,
- безработица;

б) за разпоредбите, отнасящи се до социалното подпомагане дотолкова, доколкото те са предназначени да допълнят цитираните в буква а) системи или да ги заменят.

2. Настоящата директива не се прилага по отношение на разпоредбите, отнасящи се до наследствените пенсии, нито по отношение на тези, отнасящи се до семейните добавки, с изключение на семейните добавки, отпуснати по силата на увеличаване на обезщетенията поради наличието на цитираните в параграф 1, буква а) рискове.

3. С цел да осигури прилагането на принципа на равното третиране в системите за заетост, и въз основа на предложение на Комисията, Съветът следва да приеме разпоредби, които определят именно неговата същност, значение и обстоятелствата, при които се прилага.

Член 4

1. Принципът на равното третиране предполага липсата на всякаква дискриминация, основана на пола, пряко или косвено, особено що се отнася до брачното или семейното положение, и по-специално до:

- приложното поле на системите и условията за достъп до тях;
- задължението за внасяне на осигурителните вноски и изчисленията на вноските;
- изчисляването на обезщетенията, включително и увеличенията, дължими на съпрузи и на лица, титуляри на право на издръжка и условия, които определят продължителността и запазването на правото на обезщетение.

2. Принципът на равното третиране не накърнява разпоредбите относно закрилата на жените по време на майчинство.

Член 5

Държавите-членки предприемат необходимите мерки за отменя на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които противоречат на принципа на равното третиране.

Член 6

Държавите-членки въвеждат в националните си законодателства необходимите мерки, за да дадат възможност на всички лица, които смятат, че са ошетени поради неприлагането на принципа на равното третиране, да предявят своите претенции по съдебен ред, след евентуалното сезиране на други компетентни органи.

Член 7

1. Настоящата директива не накърнява правото на държавите-членки да изключват от приложното ѝ поле:

а) определянето на пенсионната възраст за старост и прослужено време, и евентуалните възможности за други обезщетения;

б) привилегиите, свързани с правото на пенсия за старост, предоставяни на лица, които са отгледали деца;
придобиването на право на обезщетение, след прекъсване на работа поради отглеждането на деца;

в) придобиването на право на обезщетение поради старост или инвалидност, на основание прехвърлени права на съпругата;

г) предоставяне на дългосрочни добавки към обезщетения за инвалидност, за старост, за трудова злополука и за професионално заболяване на съпругата, която се издържа от титуляра;

д) последиците от упражняването, преди приемането на настоящата директива, на правото на избор да не се придобиват права или да не се поемат задължения, в рамките на дадена правна система.

2. Държавите-членки правят периодично преглед на изключенията по параграф 1, за да се уверят дали е оправдано съществуването на тези изключения, от гледна точка на социалното развитие в тази област.

Член 8

1. Държавите-членки въвеждат необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, за да приведат законодателството си в съответствие с настоящата директива, в срок до шест години след нейната нотификация. Те незабавно информират Комисията за това.

2. Държавите-членки предоставят на Комисията текстовете на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които приемат в областта, регулирана от настоящата директива, включително и мерките, които предприемат в приложение на член 7, параграф 2.

Те уведомяват Комисията за основанията, поради които са запазили съществуващи разпоредби в областите, цитирани в член 7, параграф 1 и за възможностите за тяхното последващо преразглеждане.

Член 9

В срок до седем години след нотификацията на настоящата директива, държавите-членки предоставят на Комисията цялата необходима информация, с цел да й дадат възможност да изготви доклад относно прилагането на настоящата директива, който да внесе в Съвета и да предложи всички необходими мерки за прилагането на принципа на равното третиране.

Член 10

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 19 декември 1978 година

За Съвета:

Председател

H.-D. GENSCHER